

Всички хора се натъкватъ на относителността въ живота и търсятъ вѣчното, неизмѣнното въ свѣта. Още въ времето на Христа се яви единъ богатъ младежъ да пита, какво да направи, за да придобие вѣченъ животъ. Христосъ му отговори, но той не можа да изпълни това, което му се каза. И до днесъ още този човѣкъ не е намѣрилъ вѣчния животъ. Той продължава да задава сѣщия въпросъ. Казвамъ: Търсите ли вѣчния животъ, свържете се съ Бога. Направите ли тази връзка, Богъ всѣкога ще бжде на ваша страна. Той ще ви заведе въ абсолютния животъ, дето нѣма измѣна и промѣна. Явява се въпросъ: Какъ може човѣкъ да се свърже съ Бога? Съ знанието си, съ силата си, съ богатството си? Ако е въпросъ за знание, за сила, за богатство, Богъ разполага напълно съ тѣхъ. Човѣшкото е нула предъ Божественото. Значи, нито умътъ, нито богатството, нито възможноститѣ на човѣка сж въ състояние да привлѣкатъ вниманието на Бога. Едно нѣщо може да спре Неговото внимание — човѣшкото сърдце. Казано е въ Писанието: „Сине мой, дай ми сърдцето си“. Значи, въ сърдцето на човѣка се крие нѣщо ценно, заради което Богъ го иска.

Като ученици, вие трѣбва да разбирате нѣщата. Не е достатъчно само да броите до милиони и билиони; не е достатъчно само да работите съ числата, да ги събирате, изваждате, умножавате и дѣлите; не е достатъчно само да познавате, кои числа сж